

11. NAVADNA NEDELJA

Prvo berilo: *Bog iz majhnih začetkov naredi veliko ljudstvo*
Ezk 17,22-24

Berilo iz knjige preroka Ezekiela.

Tako govori Gospod Bog:

»Jaz sam bom vzel vršiček visoke cedre in ga potaknil, od njegovih vrhnjih mladik bom odtrgal nežno vejico in jo zasádil na visoko in vzvišeno goro.

Na Izraelov gorski vrh jo bom zasádil, pognala bo veje in obrodila sad, postala bo veličastna cedra.

Pod njo bodo prebivale vsakovrstne ptice, vse krilate živali bodo prebivale v senci njenih vej.

Tedaj bodo spoznala vsa drevesa polja, da sem jaz, Gospod, ponižal visoko drevo in povišal nizko,

da sem posúšil zeleno drevo in dal, da je suho pognalo.

Jaz, Gospod, sem govóril in bom to tudi narédil.«

Božja beseda.

Spev z odpevom
Ps 92,2-3.13-16 (R 2a)

***Odpev:* Dobro je, Gospod, da te slavimo.**

Dobro je, Gospod, da te slavimo,
da prepevamo tvojemu imenu, Najvišji,
da zjutraj oznanjamo tvojo dobroto,
tvojo zvestobo ponoči. *Odpev.*

Pravični pa poganjajo kakor palma,
rastejo kakor cedra na Libanonu.
Vsajeni so v Gospodovi hiši,
v dvorih našega Boga cvetijo. *Odpev.*

Še v starosti rodijo sadove,
ostanejo polni soka in zelenja,
Oznanjajo, da je Gospod pravičen,
v njem, ki je moja skala, ni izprijenosti.

*Drugo berilo: Prizadevajmo si biti Bogu všeč
2 Kor 5,6-10*

Berilo iz drugega pisma apostola Pavla Korinčanom.

**Bratje in sestre,
vedno smo pogumni,
čeprav vemo, da smo zdoma in daleč od Gospoda,
dokler smo doma v tem telesu,
saj hodimo v veri in ne v gledanju.
Vendar smo pogumni in zadovoljni s tem,
da se bomo izselili iz telesa in se priselili h Gospodu.
Zato si tudi prizadevamo, da bi mu bili všeč,
bodisi da prebivamo v telesu, bodisi da se iz njega
izselimo.
Vsi se bomo namreč morali prikazati
pred Kristusovim sodnim stolom,
da bo vsak prejel plačilo za to,
kar je v zemeljskem življenju delal, dobro ali slabo.**

To je Božja beseda.

Aleluja

Aleluja. Seme je Božja beseda, sejalec pa Kristus.
Vsak, kdor ga najde, bo obstal na veke. Aleluja.

‡ **Iz svetega evangelija po Marku.**

Tisti čas je Jezus rekel množicam:

**»Z Božjim kraljestvom je kakor s človekom,
ki vrže seme v zemljo.**

Spi ponoči in bedi podnevi,

seme pa klije in raste, da sam ne ve kako.

**Zemlja sama od sebe poraja najprej bilko,
nato klas in končno žito v klasu.**

Ko pa sad dozori,

hitro zamahne s srpom, kajti prišla je žetev.«

In govóril je:

**»Kako naj ponazorimo Božje kraljestvo
in s kakšno priliko naj ga predstavimo?**

Takšno je kot gorčično zrno,

**ki je takrat, ko se vseje v zemljo,
manjše od vseh semen na zemlji.**

Ko pa je vsejano,

**raste in postane večje od vseh zelišč in naredi velike
veje,**

tako da morejo ptice neba gnezditi v njegovi senci.«

V mnogih takih prilikah jim je govóril besedo,

kakor so jo pač mogli poslušati.

Brez prilike pa jim ni govóril;

a svojim učencem je posebej vse razlagal.

Poslušali smo Kristusov evangelij.